

LUMEA MEDIEVALĂ. SOCIETATEA MEDIEVALĂ

Țărănimea **- schița lecției -**

Societatea medievală a cunoscut două tipuri de țărani: *liberi și dependenți*.

Țărănimea liberă:

- era proprietară a pământului, deținea gospodării proprii și era organizată în obști sătești;
- țărani liberi aveau obligații numai față de stat și de Biserică;
- pământul deținut de un țăran liber putea fi lăsat moștenire urmașilor săi;
- pădurile și pășunile erau stăpânite în comun de țărani liberi;
- în Evul Mediu, numărul țăranilor liberi a scăzut constant, dar aceștia au rămas numeroși în regiuni izolate (Elveția, Scoția, iar în Țara Românească și Moldova, până în secolul al XVI-lea).

Țărănimea dependentă sau aservită:

- se mai numeau iobagi sau șerbi și lucrau pe domeniile feudale sau ale mănăstirilor;
- țărani dependenți și-au pierdut libertatea de strămutare de pe un domeniu feudal pe altul, nobilii asigurându-și astfel forța de muncă pentru domeniile pe care le stăpâneau;
- țărănimea dependentă, care muncea pe rezerva seniorului, nu aveau pământuri proprii și le erau încredințate de nobili spre folosință loturi de pământ. Ei posedau doar o gospodărie, unelte de lucru și animale.
- obligațiile țăranilor aserviți față de nobili erau numeroase: în muncă (clacă), în produse (dijmă) și în bani (în cens).
- urmașii țăranilor aserviți erau tot șerbi.

Condițiile grele de trai, încercarea nobililor de aservire a țăranilor liberi și obligațiile crescânde față de nobili a țărănimii dependente au reprezentat cauze ale unor *răscoale*.

Printre cele mai puternice răscoale din Evul Mediu se numără *Jacqueria* (Franța), cea condusă de Watt Tyler (Anglia), răscoala de la Bobâlna sau cea condusă de Gheorghe Doja (1514), în Transilvania. Aceste răscoale au fost înfrânte.